

Megkerülhetetlen az elszakított magyarok magyar állampolgárságának ügye **2005. Megkerülhetetlen az elszakított magyarok magyar állampolgárságának ügye** 2005. december 5.

A tavalyi december ötödike a történelemkönyvekbe sorsfordító dátumként fog bekerülni. Ez volt az a nap, amikor egyértelművé vált, hány magyarországi magyar képes valóban magyarként gondolkodni. És ez volt az a nap, amikor az elszakított magyarok magyar állampolgárságának ügye immár a politikum számára is megkerülhetetlenül égető kérdéssé vált. A szellem kiszabadult a palackból. A vajúdás fájdalmas, a születés azonban gyönyörűsége lesz. Mert lesz, a szélsőséges magyargyűlölők, hungarofóbia minden ordítóza ellenére.

A Gyurcsány-féle adminisztráció, önnön identitását meghatározandó, azzal kezdte "kormányzását", hogy elszánt gyűlölettel támadt rá a magyarságra. Messianisztikus dühvel tagadták a nemzeti újraegyesítést, szemenszedett hazugságokkal és rágalmakkal uszítottak a nemzetnek a jelenlegi határokon kívül élő egyharmada ellen. Ez a magatartás feledhetetlen és megbocsáthatatlan. Ezzel megvalósult a főbenjáró bűnök legsúlyosabbika, az aljas indokból bűnszövetségben, különös kegyetlenséggel elkövetett haza- nemzetárulás minősített esete. A "Magyar" Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége testületileg, nyíltan megtagadta és elárulta a magyarságot. Az elszakított magyarok magyar állampolgárságának (mert erről van szó, nem kettős állampolgárságról, ami lehet bárki idegennek, sőt a magyarok ellen uszítók némelyikének is van) helyreállítása ugyanis elsőrendű nemzeti feladat.

Ez a lépés teremtheti meg a magyar nemzet közjogi egységét, amely feltétele az egységes magyar politikai artikulációnak. Méltatlan dolog emellett gazdasági vonatkozásokról, holmi anyagi ügyekről beszélni, de ha már valaki ezt teszi, akkor legalább a valóságról szóljon! Arról, hogy az elszakított magyarok magyar állampolgárságának helyreállítása nemhogy nem ró terhet a csonkaországi gazdaságra, de még esetleges áttelepülők esetén is pluszbevételt jelent. Hiszen bármiféle szociális és egyéb juttatás kizárólag helyben lakáshoz és/vagy járulékfizetéshez kötött, márpedig ezen körülmények önmagukban bevételt jelentenek az államkasszában. Aki ennek ellenkezőjét állítja, az szándékosan, rosszindulatból hazudik. Akik az elszakított magyarok magyar állampolgárságának helyreállítása ellen uszítottak, azok a nemzet politikai egysége mellett a csonkaországi államkassza pluszbevételei ellen is ágáltak. Tehát haza- és nemzetárulók. Ezt megkérdőjelezhetetlen axiómaként kell rögzíteni.

December ötödike sokja elsőre bénítóan hatott a nemzeti újraegyesítésen dolgozó magyarokra. Különösen az elszakított országrészek magyarjainak fájt a Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett népszavazás sikertelensége. Az ügy kapcsán egymáshoz képest homlokegyenest ellentétes álláspontot képviselő két nagy politikai tábor különös módon roppant egységes volt abban a tekintetben, hogy a referendumot "rossz időpontban", "felelőtlenül" kényszerítette ki a legnagyobb magyar civil szervezet. Sőt egyesek odáig mentek, hogy méltatlan és alaptalan vádakkal illették a Világszövetséget, román titkosszolgálati akciónak állítva be a népszavazást. Egyes politikai erők évek óta terjesztik azt a gyalázatos suttogó propagandát, mely szerint Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke szexuális ügynök volna. Természetesen e vádat soha senki egyetlen árva dokumentummal nem támasztotta még alá. Terjesztésének egyetlen oka, hogy ezelőtt öt évvel nem Boross Péter lett a Magyarok Világszövetségének elnöke! .

Tegyük fel csöndesen magunknak a kérdést, vajon jó elnöke lenne-e Boross Péter a Világszövetségnek? Vajon egy Boross-vezette MVSZ-nek sikerült-e volna visszavonatni azt az Európai Unió intézményeiben terjesztett "országpropagandát", amely történelmileg hiányos és a nemzeti önbecsülést sértő brosúra volt? Vajon egy Boross-féle MVSZ fontosnak tartotta-e volna Mario Alinei olasz nyelvésznek a magyar-etruszk nyelvrokonságról szóló munkáját lefordíttatni, kiadatni és Kolozsváron is bemutatni?

A választ mindenki megadhatja magában, összevetve Patrubány Miklós és Boross Péter tevékenységét. Mindenkinek szíve joga ezért vagy azért nem szeretni Patrubány Miklóst, akinek nyilvánvalóan megvannak a maga emberi gyengeségei. De tisztességét és a jó szándékát elvitatni senkinek nincs joga. A költségvetési támogatásától elütött MVSZ szegényen, rongyosan, a kényszerű takarékoság jegyében félhomályos székházzal is igen sokat tett a nemzeti újraegyesítésért. E sorok szerzője a tavalyi kampány során testközelből tapasztalhatta meg a Magyarok Világszövetsége elnökének szívósságát, fanatikus küzdeni tudását. És alázatát, amellyel az utolsó pillanatig kereste a kapcsolatot és a megértést a politikusokkal.

(...)

Ez a legfontosabb eredménye a tavalyi december ötödikének. Fájdalmas a vajúdás, de a gyermek meg fog születni. Szép lesz és egészséges. Úgy hívják majd, nemzeti újraegyesülés.

Ágoston Balázs